
42. Sống không đức tin sẽ ra sao ?

42. Sống không đức tin sẽ ra sao ?

Có nhiều điều rắc rối giữa quyền năng bình vực các chơn linh nơi cung Hiệp Thiên Hành Hoá đối với quyền trị thế của Ngọc Hư Cung và quyền giáo hoá của Cực Lạc Thế Giới.

Những nhà tư tưởng vô tín ngưỡng tới chùng về Thiêng Liêng rồi phải buộc mình quỳ trước mặt luật Thiêng Liêng chịu khảo duyệt tinh thần.

Họ đưa ra nhiều lý lẽ phản đối, tỹ như: Mấy nhà đạo giáo dạy Đạo cho nhơn sanh nhưng đối với phương sanh sống của đời không có quyền chi hết, còn làm trở ngại bước đường tranh đấu của loài người, chớ chi quyền năng Tạo Đoan cho chúng tôi thấy hiện tượng trước mặt hay là bảo trọng mạng sanh mạng của loài người thì ai không muốn tu?

Các vị Giáo chủ khuyên chúng tôi làm lành lánh dữ, chúng tôi muốn làm lành nhưng nếu chúng tôi nhịn thì bị cái dữ của thiên hạ tàn hại. Thế gian kia bao nhiêu bực đạo đức phải chịu khuất thân dưới quyền cường bức của thế gian, chịu mai một thiệt thòi; bây giờ các Ngài biểu nương nơi họ mà tạo đức tin, tôi chưa thấy, xin các Ngài tả hình cho chúng tôi thấy thử.

Các Đấng nơi cửa Thiêng liêng mới bảo: các ông đa văn quảng kiến tìm phương thế bào chữa, chứ chơn lý không phải như mấy ông bày ra đó đâu, các ông không biết tin mình thì còn tin ai, còn tin triết lý Đạo Giáo sao được.

Nếu triết lý Đạo giáo không có thì nhơn loại sẽ thuộc vào hàng thú cầm, hỏi các ông nương theo lý thuyết nào mà biết mình tối linh, cao trọng hơn vạn loại? Các ông tính chối phẩm vị cao trọng của mình đặt nạp cả mạng sanh và tâm hồn vào chỗ đề tiện thì bảo tinh thần phải nương nơi đâu ?

Tấn tuồng tranh sống giục thúc nhơn loại tàn hại như thế nào, bậc trí thức tìm hạnh phúc trong cái sống vật chất, tức là cái sống của con vật.

Loài người đào óc não mưu cầu hạnh phúc cho kiếp sống mà đã nên chưa, thành hình chưa? Hay còn đang chiến đấu, mà chiến đấu đến chừng nào?

Các ông trách quyền thiêng liêng không để một oai quyền trước mắt định đức tin cho thiên hạ, dám chắc rằng đâu cho Đức Chí Tôn hiện hình biểu con người theo Ngài đi nữa, con vật trong họ biểu họ chỉ theo hạnh phúc của con thú mà thôi! Như kẻ đánh xúc xắc, chén úp đánh trúng mới ăn tiền, nếu để chén ngửa ra thì thiên hạ ai nói cũng trúng hết.

Có biết ta rồi mới biết thiên hạ, biết thiên hạ rồi mới biết đến ngôi Chúa Tể Càn khôn Vũ trụ, biết Đấng ấy là biết rõ mình vậy. Sống không đức tin nghĩa là không biết mình, khác nào cây cỏ vật loại kia thì không có nghĩa gì hết, sống ấy vô giá trị.